

Accessionsnummer:

Ö L A N D i Kalmar län

Möckleby härad

Sandby socken

medd. av handlanden Karl Andersson,
Sandgårdsborg.(medd:s adress: Sandgårdsborg,
Gårdby.)uppt. sommaren 1930 av
Lage Nilsson,
Ålebäck, Gårdby.

Till inneliggande uppteckningar finns det inte någon kladd. Det som jag vill renskriva, har jag fått veta under att jag i dag på eftermiddagen har stått å pratat med Karl Andersson i hans handelsbod på Sandgårdsborg. Ibland har det bara varit vi två Ibland har det också varit en eller annan kund inne i affären, som har kommit med ägg eller så, å har fått varor tillbaka.

Övre Ålebäck den 29 juli 1930

Lage Nilsson

När Otto Danielssons hustru i Näsby låg sjuk i den sjukdom, som skulle bliva hennes sista, så låg hon vaken en natt å kunde inte sova. Då hörde hon utanför ett egendomligt läte. Det var inte som något som hon hade hört förut å hon kunde inte veta vad det kunde vara för något. När hon hade hört det där lätet lite, så väckte hon Otto. Han hade hört det förr, å han visste att det var en k o r p . Den där korpen hörde de sitta å klucka utanför en stund. Sen hörde de att han flög, å det blev tyst. Om en stund så hördes han utanför där gamle Holmström också låg sjuk vid den tiden. Efteråt, en liten tid, så var de döda både fru Danielsson å Holmström.

Otto Danielsson, medelålders lantbrukare i Näsby.

Näsby, by vid kusten i Sandby socken.

Korpen varslade dödsfallet, med sitt kluckande.

Dessa händelser hade Otto Danielsson själv berättat för Karl Andersson.

En annan gång hade Karl Andersson - det var innan han hade varit åt Amerika - stått på en loge å tröskat. Då hade de sett ett par korpar, som kom från kyrkan - kyrkan syntes ifrån logen - de kom ifrån det hållet, å flög en lov utöver bygden. Rätt vad det var så sänkte de sej ner å kluckade ett par gånger över ett hus. Karl Andersson tänkte på det, å talade om det för en gumma, där var. "Det var allt fler som hade märkt det, å tänkt på det, vad vad hon hade svarat honom när han talade om det för henne. Det var nu så att den, som ägde den stugan, som korparna hade sänkt sej ner över, han låg sjuk på lasarettet. Lite efteråt fick man veta att han hade gått bort.

Karl Andersson, Sandgårdsborg. d. 29.7, 1930.

K y r k k o r p e n , kallade en kund, som var ifrån Sandby socken, denna korp för, som varslar lik. Även den personen - händelsevis närvarande, när Karl Andersson berättade händelserna, som är upptecknade på föregående sida - kände till tilldragelser sådana som de berättade.

Karl Andersson, Sandgårdsborg. d. 29.7, 1930.

Karl Andersson har växt opp i Norra Sandby by, i Sandby socken. Det är byn, som Sandby kyrka ligger i. Nederbyarna i Sandby sn har sin kyrkväg så, att den kommer fram norr om Norra Sandby by. En sak som man ofta lade märke till i Norra Sandby var att hundarna i byn iblan stod i en stor skock där norr om byn på Backen å tjöt på ett egendomligt, klagande sätt. När man hade hört det, så brukade det inte dröja länge förr än det blev lik i någon av Nederbyarna.

Nederbyarna
kallas byarna
Sandbäck,
Norra å Södra
Näsby nedanför
(öster om!) Landsvägen
i Sandby socken för.

En gång var det en som hade dött å skulle begravas i Sandby. På begravningsdagen såg ett par fruntimmer i Norra Sandby en likfärd på landsvägen. Det var inte skog mellan Norra Sandby å landsvägen då, utan det var fri sikt. Då de såg likfärden på landsvägen, jorde de sej iordning för att gå till kyrkan. Så blev de färdiga å så jick de. Men när som de kom till kyrkgården, så var inte begravningsföljet där; å det dröjde en god stund innan det kom. Det var bara v å r d e e n av det, som de hade sett.

Ett gammalt fruntimmer i Norra Sandby brukade att förstå, när det skulle bliva lik snart. Hon såg på de personerna, som kom förbi hennes stuga. Hon förstod efter det sätt som de gick på vägen, att det varslade lik. Hennes stuga låg i ytterkanten på byn, å ifrån fönstret hade hon fri utsikt över vägen. En gång såg hon att det kom mycke folk på vägen. Då var där först fyra karlar i en grupp framom de andra, å efter dem kom det ett större sällskap. Det varslade om dödsfall, å om begravning det förstod hon då. De fyra karlarna, som kom först, de var ringkarlarna, å folket efteråt det var begravningsföljet. Tätt efter att hon hade sett detta talade hon om det för folk. Man märkte också att det slog in, å att det blev en som dog.

Karl Andersson, Sandgårdborg. d. 29.7, 1930.

Eklöv tjänade i Ullevi, när han var ung. Där var han med om en egendomlig händelse. En gång så kom han å hans husbonde, som var Johan Pers i Östergården, å körde med en sätterravn i Jalsgatan. "Titta där, sa Johan Pers, så ska du få se att hon har tvätten ute!" Det var vid en källa norr om byn, å där antog man att det höll till en käring vid den. Eklöv, han såg ditåt, å då såg han att det hängde tvätt ute.

anm. Eklöv,
äldre karl
f.d. lantbr.,
på Sandgårds-
borg. Rätt
djupsinnad.

En annan gång var det en där oppe i Ullevi, som hade varit ute å ärjat. Han fick han någonting, som hakade sej om årderbillen. Det var liksom ett öra till ett kär. Det blev också fastsittande på billen, men efter kärlet, så hördes det bara liksom ett plums, å det var liksom det hade sjunkit ner i jorden.

Carl Andersson, Sandgårdsborg. d. 29.7, 1930.